Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26007
Copyright: Admont, Benediktinerstift

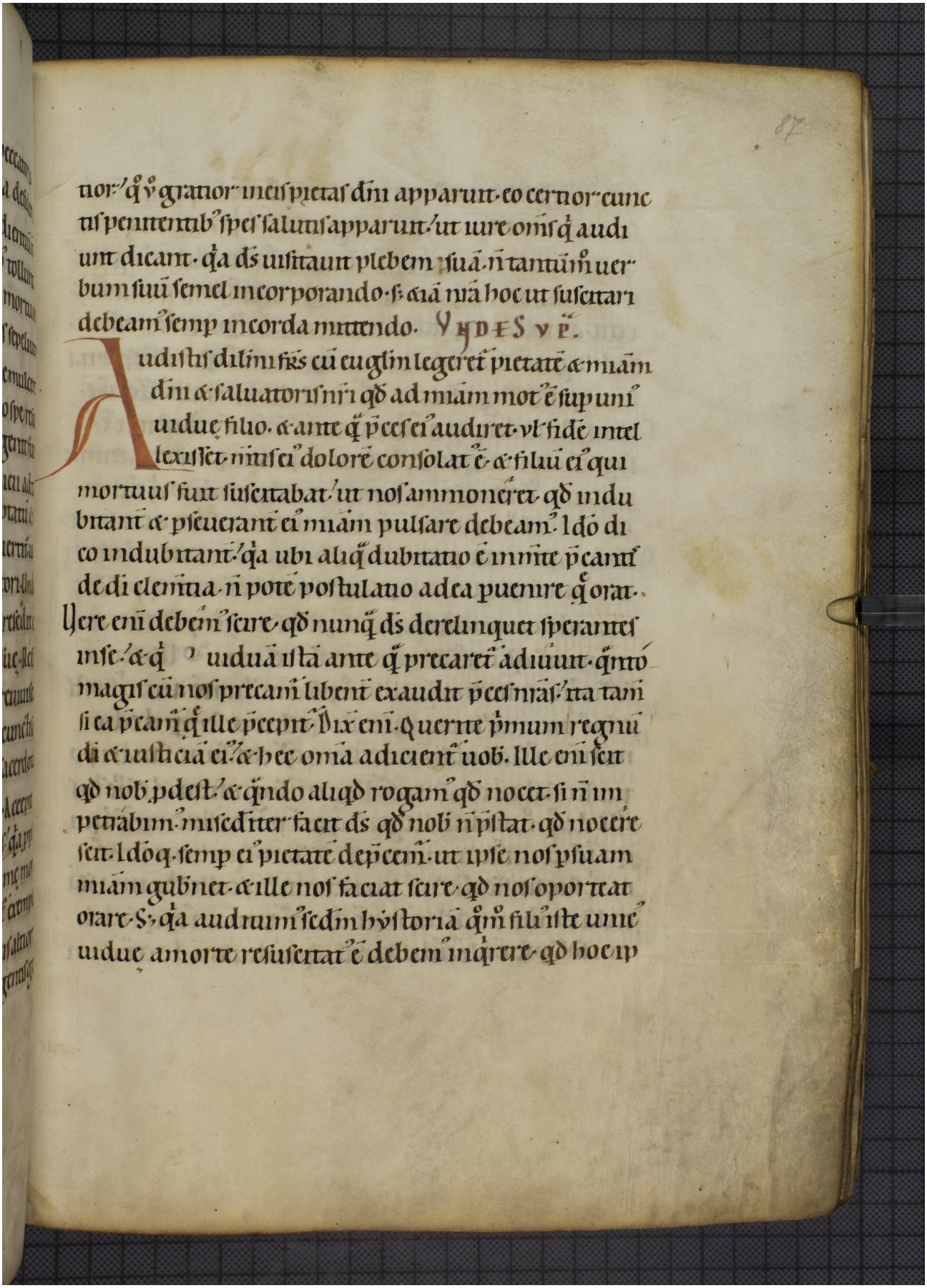

87

tior. q̃ v̄ gratior meis pietas dñi apparuit. eo certior cunc
tis penitentib̄ spes salutis apparuit. ut iure omes q̃ audi
unt dicant. q̃a ds uisitauit plebem suã. ñ tantũm uer
bum suũ semel incorporando. s. aiã nrã hoc ut suscitari
debeam semp in corda mittendo. Ymdes v p̄.

Audistis dilmi fres cũ euglin legeret pietatẗ ac miam
dñi ac saluatoris nri qd ad miam mot ē sup uni
uiduę filio. ac ante q̃ p̄cesset audiret. vt fide intel
lexisset. nisi ei dolorẗ consolat ē. ac filiũ ei qui
mortuus fuit suscitabat. ut nos ammoneret. qd indu
bitant ac pseuerant ei miam pulsare debeam. Idcó di
co indubitant. q̃a ubi aliq̃ dubitatio ē in mte p̄cantis
de di clemtia. ñ potẗ postulatio ad ea puenire q̃ orat.
Vere enim debem scire. qd nunq̃ ds derelinquet sperantes
in se. ac q̃ uiduã istã ante q̃ precaret adiuuit. q̃mo
magis cũ nos precari libent exaudit p̄ces nras. ita tam
si ea p̄cam q̃ ille p̄cepit. Dix enim. Querite p̄mum regnũ
di ac iusticiã ei. ac hec oma adicient uob. Ille enim scit
qd nob pdest. ac q̃ndo aliqd rogam qd nocet. si ñ im
petrabim. miscditer facit ds qd nob ñ pstat. qd nocere
scit. Idcoq. semp ei pietatẗ dep̄cem. ut ipse nos psuam
miam gubnet. ac ille nos faciat scire. qd nos oportet
orare. s. q̃a audistis secdm hystoriã q̃m filius iste unic
uiduę a morte resuscitat ē debem inq̃rere. qd hoc ip